



Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 3 năm 2017

Số 335

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thức giác tự tu trong thanh tịnh có hữu ích gì không ?
2. Đạo tình thương là đạo làm sao ?
3. Không dẫn thân phục vụ mà đòi hỏi đủ điều có lợi ích gì không ?
4. Mình người da rắn tánh tình ra sao ?
5. Người tu thiền làm sao lại ác ?
6. Thông cảm tâm linh có ích lợi gì không ?
7. Tâm hành tự đạt có hữu ích gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 08/06/99 4 : 49 AM 1) Hỏi: Thức giác tự tu trong thanh tịnh có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa thức giác tự tu trong thanh tịnh chỉ có phát triển không có lùi. Kệ : An vui tu tiến chẳng lo lùi Tranh chấp si mê chẳng có vui Tạo lý ngu khờ trong mê chấp Giành ngôi không có rõ thanh mùi.	Montréal, 09/06/99 6 : 42 AM 2) Hỏi: Đạo tình thương là đạo làm sao ? Đáp: Thừa đạo tình thương là phải có pháp thực hành từ sự mất quân bình tự đạt tới sự quân bình của nội tâm, biết thương mình nhiên hậu mới thực tâm phục vụ người kế tiếp, trong tinh thần bất vụ lợi. Kệ : Duyên lành đã đến sửa tâm lành Đón nhận tình thương phải thực hành Phê phán không hành là phá hoại Tâm thân bất ổn khó mà qua.
Montréal, 10/06/99 2 : 40 AM 3) Hỏi: Không dẫn thân phục vụ mà đòi hỏi đủ điều có lợi ích gì không ? Đáp: Thừa không hiểu đầu đuôi của sự cần thiết phục vụ cho chung mà đòi hỏi nhiều chuyện là đã đi lạc vào đường lối phá hoại của một chủ nghĩa bất chánh, không cần thiết. Kệ : Thực hành không có lại đòi hơn Dẫn dắt con đường gây giận hờn Xé rẽ tình người gây động loạn Tâm tu không thật lại không ơn.	Montréal, 11/06/99 4) Hỏi: Minh người da rắn tánh tình ra sao ? Đáp: Thừa thân hình da rắn tánh tình lúc nào cũng rắc rối, thường kiếm chuyện người khác và thị phi. Kệ : Tu hoài không tiến vẫn đa nghi Ăn uống liên hồi ruột khó ghi Tích tụ nhiều đồ da chẳng tốt Tâm thân bất ổn dạ tâm trì.
Montreal, 12/06/99 5 : 32 AM 5) Hỏi: Người tu thiền làm sao lại ác ? Đáp: Thừa người tu thiền vẫn còn ác vì họ chưa hiểu lấy chính họ. Kệ : Lòng vòng dẫn giải khá quanh co Lý lẽ không thông vẫn dẫn dò Rủ rước nhiều người tâm ác độc Hại người tự hại vẫn tò mò.	Montréal, 13/06/99 8 : 13 AM 6) Hỏi: Thông cảm tâm linh có ích lợi gì không ? Đáp: Thừa thông cảm tâm linh thì vạn sự sẽ thành. Kệ : Thực hành chẳng có mưu tranh Vạn vật thanh minh rõ lý hành Tâm đạo quy hườn trong một giới Điện quang ban chiếu thật là thanh.
Montréal, 14/06/99 8 : 17 AM 7) Hỏi: Tâm hành tự đạt có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa tâm tu trong thực hành rất có hữu ích, tự giải mê phá chấp, quý yêu muôn loại. Kệ : Thành tâm tự thức giải mê lầm Thanh tịnh thực hành giải phần âm Cương quyết giải trừ lòng chấp trước Quy về một mối tự tâm rời.	

MẪU ÁI 50

*Thế gian đủ lớp đủ tầng
Thiên Đàng cũng vậy dựng xây khác thường
Tiến lên tự rõ tự tường
Đường đi nước bước tự lường tiến thân.*

Trí tâm của loài người mọi tầng đều khác nhau, nếu tự nhận thức lấy tội trạng và hành động của mình thì không bao giờ có sự lạm dụng đấu tranh bất chính.

*Mẹ nuôi khôn lớn trưởng thành
Con nên tự tiến khuyên hành tự phân
Tâm người lắm chuyện giả chân
Phân thân tranh đấu mỗi tầng khác nhau.*

Sự thành tựu của nội tâm là một bước tiến, nhưng ta phải tự tiến trong thanh tịnh hơn là động loạn. Chửi rồi lại thương, vậy thử hỏi chửi nhau để làm gì?

*Thoát ngôn phải xét phải suy
Phải vì thiên hạ phải ghi sửa lòng
Chớ nên vội tính tham tòng
Tham sân khó dẹp khó mong giải hòa.*

Muốn sớm tiêu diệt sự động loạn của nội tâm, thì ta phải tự giảm bớt sự lo âu và tò mò những sự việc cá nhân của thiên hạ thì mới sớm đi đến sự thanh tịnh và an vui.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 31/10/1971)



Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.



SỐNG VÀ CHẾT

Cầu sống cũng rất khó, mà muốn chết cũng đâu phải dễ, nhưng vì vô minh mà con người cứ mãi lo lắng, sợ hãi những điều mộng ảo và đòi hỏi, vọng cầu những sự phi lý. Tất cả mọi sự chuyển động đều có quy luật, có trật tự theo Luật Trời. Không hiểu sống sai với quy luật đó, con người phải chịu bao cảnh khổ xéo dày, hành hạ cả tâm lẫn thân.

Người tu Vô Vi cũng cầu sống và muốn chết, nhưng biết cách cầu, biết cách muốn. Cầu sống và muốn chết theo đúng Thiên Luật.

Tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp (*Phép Xuất Hồn*) là học chết trước khi chết và trong khi sống. Chết là gì nếu không phải là Hồn lìa khỏi xác. Và khi đã đạt được sự chết trong lúc sống rồi thì có chi để còn sợ hãi, còn khủng hoảng vì cái chết đe dọa nữa chứ!

Tu Thiền là phát triển tâm lực, hay còn gọi là tạo Thanh Điện, giúp cho người thiền sĩ đạt được sự thanh tịnh và sáng suốt. Nhờ tu học và hành luyện mà mình tường Chân Lý của Trời Đất, hiểu được cơ vận hành của Càn khôn Vũ trụ, nên chẳng còn mong cầu phi lý, ước muốn hão huyền.

Biết rõ nguyên nhân và ý nghĩa của sự sống, nên người tu Thiền Vô Vi không tham sống, mà sẽ nương vào sự sống để tu học và tiến hóa. Nhờ thế,

người tu sẽ không sống trái Luật Trời, chẳng sống phi Chân Lý, và xa lìa được cái khổ, thoát khỏi mê lầm, trước sau hay sớm muộn gì cũng sẽ giã từ cảnh luân hồi sanh tử trong lục đạo, để trở về Nguồn Cội đời đời bất diệt.

Trong sự sống đã có sự chết. Trong cái chết phát sinh một nguồn sống mới. Sống và Chết là hai trạng thái thay đổi liên miên bất tận để giúp cho Sự Sống Hằng Hữu tiến hóa đời đời. Xét cho chí cùng thì sống chết cũng là không sống không chết mà chỉ là sự chuyển biến vô cùng.

Hiểu rõ được sự sống và chết là Chân Lý cần thiết cho cơ Tiến Hóa, người tu Thiền Vô Vi không còn mê sống hay sợ chết, mà sẽ thuận theo chu trình Sống và Chết để luôn thăng hoa tiến hóa trong an lạc thiện lành.

Hành thiền khai mở bộ đầu
Suy tư đạt lý thâm sâu Cha Trời
Tư hành hòa hiệp Đạo Trời
An vui thanh tịnh sáng ngời Từ Quang.

(Mai Chát, 2008)



NGHĨ VỀ CÁCH TU XUẤT HỒN

A. Bạn đạo Vô Vi được giảng về 4 cách tu xuất hồn: một cách tạo đệ nhị xác thân từ kim đan (*thân ngoại thân*), hai cách (*cây bồ đề và Mô Ni Châu*) tạo đệ nhị linh hồn, và cách cuối cùng (*văn phật*) tu luyện chơn hồn.

- Đức Tổ Sư có nhắc về cách tu **Chưởng Anh Nhi** trong sách **Tính Mệnh Khuê Chi**: tạo kim đơn từ rốn, từ từ đưa lên đầu (*ít nhất cũng 32 năm*) thành một pháp thân, hợp chơn hồn từ tim đi lên mà tạo Thân Ngoại Thân. Theo hình tiểu thiên địa trong sách TMKC (*đính kèm 1, mô tả cách tu của Vương Trùng Dương và đệ tử*) thì Vía cũng được đem lên. Sách Thất Chơn Nhơn Quả chỉ giải thích về Kim Đan (*Hồn Ngũ Hành trong gan, cùng Phách trong phổi*).
- Hình tiểu thiên địa của Lục Tổ Huệ Năng** (*đính kèm 2*) chỉ có Anh Nhi trên đầu, không có Vía. Trong bài “Nguyên Đĩnh Siêu Nhiên”, Đức Thầy nói luân xa Hiệp Tích sau lưng có Cây Bồ Đề, ngụ ý cách tu này bắt đầu với “linh hồn ngồi ở Hiệp Tích” rồi đưa lên đầu của Phật Giáo (*bài kệ: Bồ Đề bốn vô thụ, Minh Kính diệp phi đài...*). Đây là **linh hồn thứ nhì**, không phải chơn hồn từ tim.
- Đức Tổ Sư tạo ra Mô Ni Châu trên đầu**, đây cũng là linh hồn thứ nhì. Khi thừa võ hóa văn, có thanh điện, mới tu với chơn Hồn, chơn Vía.
- Đức Thầy đem Hồn và Vía từ Trung Thiên xuống thể xác một ông yếu tim, yếu thận ngồi chết trên ghế** (*khoảng năm 1954*), Hồn/Vía cùng ngồi trên đầu. Bạn đạo nào đạt điều kiện về thanh điện, Đức Thầy cũng sẽ kéo Hồn và Vía của họ lên đầu. Đối lấy sự thanh nhẹ, hồn/vía lại vô cùng yếu ớt vì không có thân ngoại thân như cách luyện Kim Đơn, cũng không có thể Phách như kiểu Thần Chết dắt hồn người đi. Cách tu này được gọi là Văn Phật và linh hồn được gọi là Chơn Hồn.
Không giống Dương thiện Sinh được Phật Tế Công kéo từ tim ra ngoài, dắt đi Thiên

Đàng / Địa Ngục, tất cả Thánh Thai vừa kể đều phải ngồi trên đầu (*Nê Huồn Cung / Thiên Cốc Cung, tức là đại não*) rồi mới xuất đi.

Cách tu nào xuất hồn đi cao hơn? (*Cao hơn ngụ ý thanh nhẹ và sáng suốt hơn*).

B. Theo sơ đồ Thiên Đàng từ sách Thiên Đàng Du Ký, Thiên Đàng có 12 tầng:

- Tầng 10 của Ngọc Hoàng, có các vị **Thần, Thánh** (*Vô Vi gọi là Địa Tiên*),
- Tầng 11 (*Đâu Suất Thiên*) của các **Bồ Tát**,
- Tầng 12 (*Đại La Thiên*) là **Tiên Giới** (*Thiên Tiên*) gồm tầng của Ngũ Lão, 3 tầng của Tam Thanh và trên cùng là Huyền Huyền Thượng Nhân. Vô Vi gọi Thiên Đàng là Thánh Giới (*gồm cả Thần, Thánh, Tiên*), đôi khi gây hiểu lầm.
- Phía trên Thiên Đàng là Tam Thập Tam Thiên, tức là **Phật Giới** (*sách này không có nhiều chi tiết nhưng được Đức Thầy đặc biệt chú ý*). Các bạn đạo được dắt về đây không phải là Phật mà chỉ ở kè chỗ của các vị Phật để tu nên bạn đạo VôVi không thể xưng danh.

C. So sánh:

- Cách thứ 2 của Phật Giáo có người lên gặp **Huyền Huyền Thượng Nhân**, là cao nhất (*nên xưng là Phật*). Lục Tổ Huệ Năng có nhiều công quả nên sau khi mất, Chơn Hồn, Chơn Vía chắc cũng về được Trung Thiên. *Anh Nhi (hồn thứ nhì) vẫn ở Thánh Giới để độ người*.
- Cách thứ nhất, Vương Trùng Dương lên đến tầng của Thái Thượng Đạo Tổ (**Tam Thanh**) là cấp Tiên. Trong hình ttd của sách TMKC, Thánh Thai trên đầu có màu đen và hai sừng, ngụ ý lúc mới tạo Thánh Thai rất là nặng trọc, dùng điện Thiên Tiên rất khó giải.
- Theo cách tu Mô Ni Châu, Đức Tổ Sư vừa đến **Thái Thượng Đạo Tổ** (*sách Phép Xuất*

Hồn chỉ ghi đến Ngũ Lão) thì đổi sang Thừa Võ Hóa Văn dùng thanh điện Trung Thiên thay vì Thánh Giới. Sau khi mất, Chơn Hồn và Chơn Vía về được Trung Thiên, hội nhập với hồn 2 (hồn 2 + Vía) và hồn 3 (hồn 3 + Hồn). Tuy Đức Tổ Sư có một căn nhà riêng cho Hồn và Vía nhưng không thể gọi là tiểu thiên địa.

Hồn thứ nhì (*Mô Ni Châu*) là Hộ pháp Cao Hữu Hiền, hiện ngụ ở Tam Thanh giúp bạn đạo Vô Vi.

Ba cách tu 1, 2, 3 dùng điện Thánh Giới nên không thể tự xuất lên khỏi Thánh Giới.

- d. Cách thứ 4 của Đức Thầy ít khi đi trong Thánh Giới (*ăn tiệc với khối Địa Tiên, cõi rỗng, gia hạn cho bạn đạo sống thêm...*) nhưng thường đi trên **Trung Thiên**. Bài thơ của sư phụ trong sách Phép Xuất Hồn của Đức Tổ Sư có nhắc 3 nơi ở Trung Thiên: Côn Lôn Sơn (*đảnh lễ sư ông*), sông Bì Ngạn, và Bồng Lai Tiên Cảnh. Bà Lê thị Nhiêu và ông Mai Ngọc Pháp đều được Đức

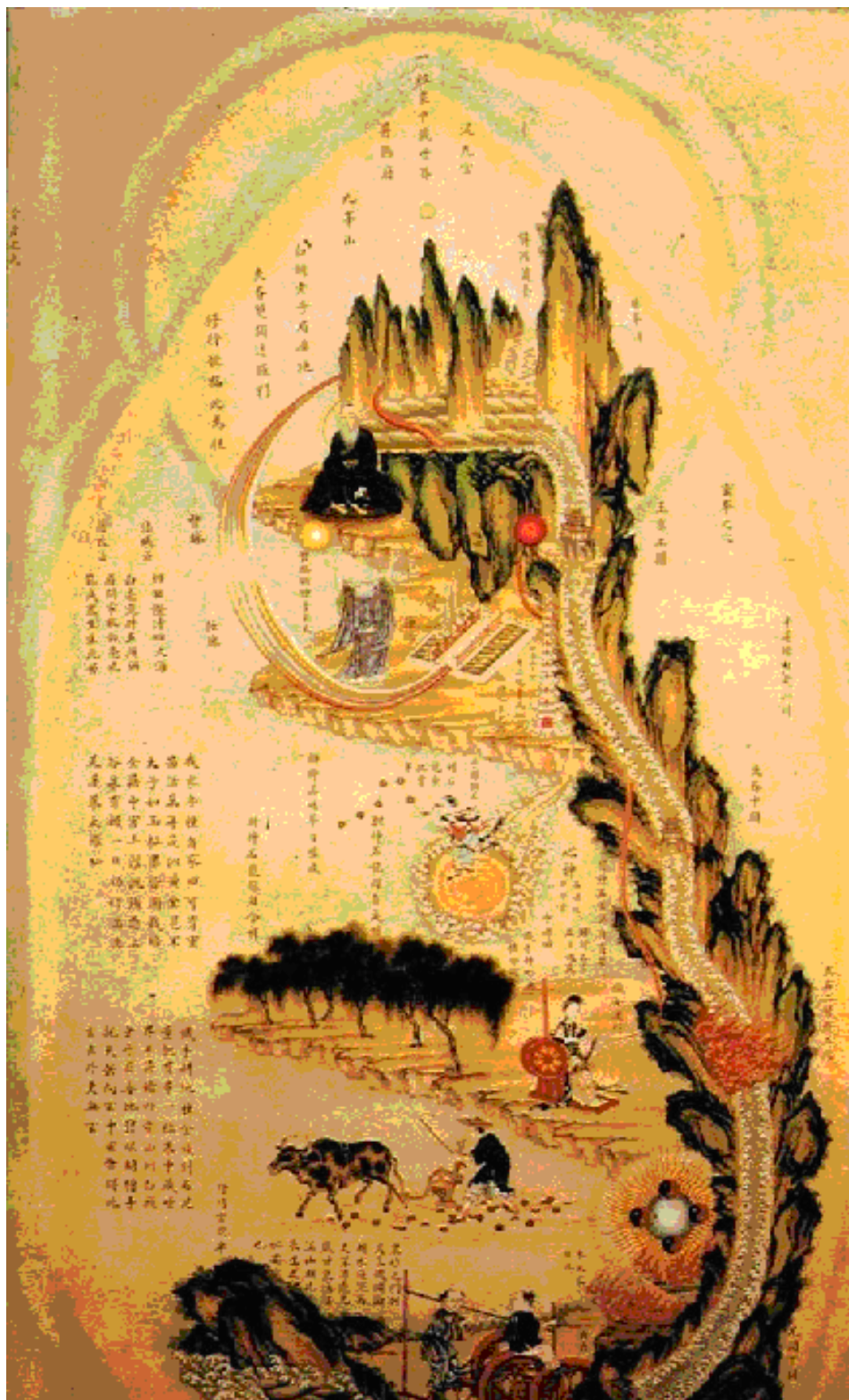
Thầy dắt về Trung Thiên. Phật Quốc Tiểu Thiên Địa của Đức Thầy ở Trung Thiên rất đầy đủ. Tiểu thiên địa là đặc điểm của Trung Thiên, các vị ở Thánh Giới không có.

Ngoại trừ cách tu Kim Đơn, bạn đạo đều có tu cả 3 cách còn lại nên khi gặp nhau giống như 5 ông mù sờ voi: tu theo Lục Tổ là chánh đạo, tu có Mô Ni Châu là chánh pháp (*đúng sách vở*), tu có thanh điện thì tìm một góc vắng để ngồi (*vì sợ mất điện!*). Một bài giảng của Đức Thầy thường dành cho nhiều trình độ khác nhau, ai trình độ nào thì hiểu theo trình độ đó.

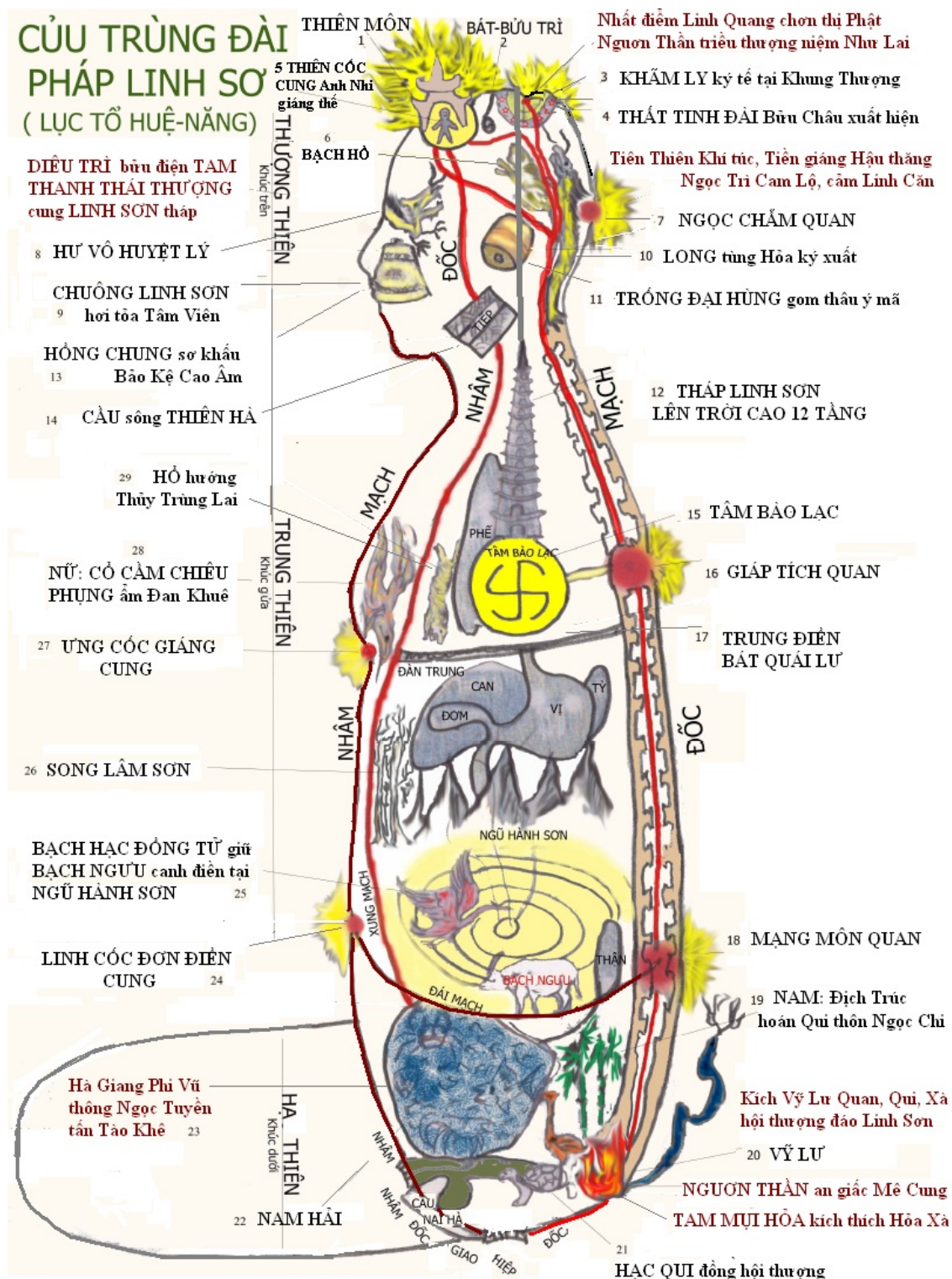
Cách tu của Đức Thầy đòi hỏi rất nhiều thanh điện từ Trung Thiên, để tạo tiểu thiên địa trên đầu và độ cửu huyền thất tổ, nên gọi là Văn Phật. Nếu tu không có điện, hoặc tu với điện Địa Tiên, hay Thiên Tiên thì khó tạo tiểu thiên địa trên đầu, và cũng khó độ cửu huyền thất tổ về Thiên Đàng.

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 9/3/2017



Hình 1



Hình 2



Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TP HCM, ngày 13/1/1999

Kính thưa Đức Ông Tám,

Hôm nay con xin được phép viết thư gởi đến Ông Tám. Trước con kính thăm Ông Tám, cầu chúc Ông Tám vui khỏe và nhất là cầu chúc Ông Tám đang hoàn thành gánh nặng mà Ông Tư đã khốc trước lúc Ông Tư từ giã cõi đời. Cầu chúc Ông Tám bước sang năm 2000 sẽ hoàn thành gánh nặng và có nhiều bạn đạo tu tiến do Ông Tám dày công dìu dắt.

Kể đến con kính xin được bái lạy Ông Tám để tỏ lòng cảm ơn Ông Tám đã đang dìu dắt con và bạn đạo ba cõi. Thành tâm kính bái và kính thương Ông Tám ! Sau cùng con lại tiếp tục được nghe lời minh huấn của Ông Tám.

Thưa Đức Ông Tám,

Trong năm 1998 vừa qua, con vẫn tiếp tục tu và có cơ duyên học hỏi. Con đã tự nhiều lần cố gắng tự giải tự trả lời, nhưng mà cuối cùng cũng phải quyết định nhờ ông Tám dạy bảo để tránh sự chủ quan thiên cận. Từ ngày tu thiền đến giờ, ngoài Ông Tám là bậc Thầy, bậc Phật sống ra, con đã có nhiều cơ duyên để học hỏi kim thân cô Kim, các luồng điển mượn xác xưng danh v.. v.. . Nhưng bây giờ con đang gặp một người, theo con nhận thấy đã bước vào hàng Phật, Bồ Tát, đó cũng là phước đức cho VN, (khi Đức Ông Tám còn rao giảng ở hải ngoại), và con nhận thấy Phật có trình độ khác nhau. Con cũng xin nói rõ người này cũng không xưng danh, nhưng do con tự cảm thức được như vậy thôi.

Từ ngày được học hỏi, con được hiểu thêm một số vấn đề để mở trí thêm. Nhưng mà con luôn không muốn mình chủ quan phiến diện, cho nên muốn nghe lời giáo huấn của Thầy để được sáng suốt hơn.

Cuối cùng cuộc đời của con ở kiếp này thật trở trêu mùi tục lụy, mong Đức Ông Tám từ bi ân giảm ân xá cho con được cơ hội ăn năn sám hối tu hành.

Con nguyện sẽ gắng đạt thành con đường Vô Vi và trả ơn người truyền pháp ở tương lai.

Thành tâm kính bái,

Con, TQM

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 27/2/99

Ông Tám vui nhận được thư của con đề ngày 13/1/99, được biết con vẫn khỏe và nhắc lại câu nói trần trời của Ông Tư đã ban cho Ông Tám lúc Ông Tư sắp rời khỏi trần gian. Ông Tám vẫn tự tháo gỡ từ giai đoạn một, đứng theo đường đạo dày công tu tiến, chịu đựng mọi trở ngại trong cuộc sống lân la cho đến nay, đã được 78 tuổi đời. Từ có đến không và từ không đến có, thật là một dày công. Trì niệm nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, đại trí càng ngày càng được mở, bất chấp sự gian lao dần thân độ đời. Trời vẫn chứng tâm. Ông Tám và gia đình vẫn sống an vui trong thanh tịnh. Càng thanh tịnh lại càng có duyên lành tu tiến. Hiện nay con có tâm xác cấu trúc thanh cao và huyền vi của Trời Đất đã cấu thành đạo màu, tự tu tự tiến. Dẫu cho lời nói xây dựng thanh cao từ đâu đến cũng do Đấng Toàn Năng xây dựng và ban bố. Cuối cùng cũng do hành giả tự tu trong thanh tịnh, nhiên hậu mới thấu triệt được cuộc sống là tạm. Thực hành là chánh và vĩnh cửu. Con cảm nhận lời phân giải của người khác là thấm thía. Đó là duyên lành đến với con, càng niệm lục tự nhiều hơn, đại trí sẽ tự mở và đón nhận điều lành. Nói đến Phật là ánh sáng từ bi thanh nhẹ, con nên học từ bi và thực hiện từ bi thì mọi việc nan giải trên đời sẽ có cơ hội tự vượt qua. Chúc con tiếp tục

trong thanh tịnh để đón nhận sự thanh tịnh bất cứ từ
đâu đến. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng



Thi Ca của Đức Thầy

Atlantic City, ngày 6 tháng 9 năm 1988
CHA

Tình người thanh thoát tạo tình siêu
Yêu Mẹ yêu Cha ý nghĩa siêu
Vũ trụ thành hình nay đạt thức
Kỷ nguyên thanh nhẹ lại yêu nhiều
Tuổi trẻ nhìn xem đất nước siêu
Hùng tâm dũng chí hiển thân nhiều
Hòa cùng vũ trụ duyên tiền kiếp
Khổ hạnh trì tâm pháp phân điều
Duyên nghiệp tại trần khổ khổ siêu
Bình tâm học hỏi lại càng siêu
Qua cơn điều luyện điu tâm thức
Dục tánh tiêu tan rõ Đạo nhiều.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Một (tiếp theo)

CHÚNG SINH VỐN DO MỘT KHÍ SINH RA
KIỆP TRƯỚC CHĂNG TU ĐẠO LẠC THÀNH LOÀI KHÁC

...
Tế Phạt: Hành vi của người đời hiện nay thậm chí có kẻ thấp hèn hơn cả thú vật, nên bìa miệng thế gian thường nói: “Y quan cầm thú” mũ áo súc sanh để hạ phẩm giá con người, xưng tụng chó ngựa trung nghĩa, sờ dĩ ngày nay trời cao phổ độ, chân đạo giảng thế, không những độ nhân loại trở về vô cực mà còn độ nguyên linh các loài động vật đã lỡ đánh mất hình hài, vóc dáng người trở lại bản vị. Cho nên việc ban lệnh trước tác sách Luân Hồi Du Ký, một là để cảnh cáo thế nhân, hai là để giác ngộ sinh linh hoàn thành sứ mệnh Tam Tào phổ độ. Hi vọng những lời nói của ta sẽ được chúng sinh thể ngộ, kẻ ác mau mau cải tà quy chính, để tội ác khỏi tràn đầy, luân lạc đầu thai làm loài khác, thì thật là may thay.

Dương Sinh: Tâm thánh nhân với muôn loài là một, Phật dạy từ bi, đức Khổng dạy tha thứ, đức Lão dạy thanh tịnh, đức Chúa dạy bác ái, đạo Hồi dạy trong sạch. Những điều dạy trên đều có ý khuyên không được ỷ mạnh hiếp yếu, phải giữ gìn tính trời ban không hoen ố để mọi người kính nể, đức hiếu sinh của trời cao tức là tinh thần nhân ái lớn rộng, chúng ta phải phát huy tinh thần đạo pháp đó.

Tế Phạt: Trò ngoan nói rất đúng, vua Thành Thang đời nhà Thương xưa, cai trị thần dân, hằng năm nhiều lần dạo thăm, hỏi han dân, tìm hiểu rõ nguyên nhân khiến dân đau khổ, rồi thuyết pháp cải tiến.

Một hôm giữa lúc gió mát trời êm, muôn chim đua hót, bầy thú nhớn nhोर thì vua Thang tới, ngài thấy bọn thợ săn mặt mày hớn hờ, tay giăng lưới gài bẫy miệng lớn tiếng tuyên bố: “Kẻ từ trời xuống, kẻ từ đất lên, kẻ từ bốn phương tới, tất cả đều lọt vào lưới của ta, không một kẻ nào thoát nổi”. Vua Thang không động cảm lòng, bèn tiến tới tháo gỡ ba mặt lưới, chỉ để chừa một mặt, rồi ngài ban bố lời dạy bảo: “Muốn qua bên trái thì qua bên trái, muốn sang bên phải thì sang bên phải; muốn đi lên thì đi lên, muốn đi xuống thì đi xuống, còn nếu như không muốn sống thì mới chui vào lưới”. Thợ săn nghe xong rất là cảm động. Giai thoại lưới mở ba mặt cuối cùng loan truyền khắp thiên hạ. Người đời bây giờ, những kẻ lòng dạ ác độc tánh quen sát sinh cướp đoạt, thấy gương hiếu sinh này của vua Thang hẳn là cảm động. Người cùng động vật vốn là một, là loài có tính linh của vạn vật, đứng chung một vị trí thì cần phải bảo vệ lẫn nhau, các nhân sĩ giàu lòng từ ái ở nhiều nước trên thế giới, đã thành lập hiệp hội bảo vệ súc vật là cũng cùng một ý hướng vừa nêu trên vậy. Sờ dĩ ta bày tỏ gan ruột bỏ tất, cùng hướng dẫn Dương Sinh phỏng vấn các loài động vật là cốt để trình bày trạng huống sinh hoạt của các loài động vật, là có ý khuyến khích người đời nuôi dưỡng tâm từ bi, làm lành tránh dữ, đem thuyết luân hồi nhân quả bốn loài động vật ra chứng minh cho lời nói xác thực, mong chúng sinh chớ cho đó là điều mê tín.

(còn tiếp)

